

LANDELIJKE BIJEENKOMST Mensen die gezinslid kwijtraakten in Oisterwijk bijeen

Zinnen verzetten Achter de Regenboog

Steun aan elkaar hebben en de blik vooruit, is het motto tijdens een lotgenotenweekende in Oisterwijk van mensen die een gezinslid hebben verloren.

door
**Martijn
van Best**

Reageren?
m.vbest@bd.nl

Als ik maar niet de hele dag moet huilen en naar depressieve mensen luisteren." Dat is wat Aline (16), Indiya (14) en Henriette (42) vreesden toen ze zich inschreven voor een weekend 'Achter de Regenboog', waar mensen die een naast gezinslid hebben verloren elkaar ontmoeten. Op zondagmiddag, als ze er al twee dagen praten, knutselen, kleien, schilderen, schreeuwen, zingen én berusting op hebben zitten, voelen ze zich helemaal thuis. „Ik was bang dat ik me groot moest houden of dat ik alleen zou zijn, maar dat is gelukkig niet waar gebleken”, vertelt Henriette. Zij verloor haar dochter, de oudere zus van Indiya.

De deelnemers aan het lotgenotenweekende van Achter de Regenboog laten ballonnen op bij kampeerboerderij Morgenrood in Oisterwijk. De meesten zagen er vooraf tegenop, maar het bleek mee te vallen. foto Joris Buijs/PVE

Aline raakte haar moeder kwijt. De deelnemers aan het weekend verblijven in Morgenrood, een kampeerboerderij in de bossen bij Oisterwijk. Het gaat om acht gezinnen uit heel Brabant, in totaal 22 personen. Alle aanwezigen hebben enige tijd geleden iemand moeten afstaan: een vader, een echtgenoot, een dochter. Maar liefst ze-

ventien vrijwilligers staan klaar. Er is grote lotsverbondenheid tussen de deelnemers, ondanks hun uiteenlopende leeftijden. De 8-jarige Renkse, die haar vader verloor, dacht net als Henriette dat ze zich alleen zou voelen tijdens het weekend. „Ik zag er een week van tevoren nog enorm tegenop. Maar alles is heel erg mee-

gevallen.” Ze gaat 'blij' weg, geeft ze toe. Aline en Indiya konden hun 'dagelijkse zorgen' opzij zetten en hebben in elkaar vriendinnen gevonden die elkaar begrijpen. Aline: „Op school kijken mensen je soms onbegrijpend aan als blijkt dat je met verdriet rondloopt”, zegt Aline. De organiserende stichting Achter

de Regenboog heeft een turbulente periode achter de rug. „Voor ons was 2009 het jaar dat in het teken stond van het redden van de stichting”, vertelt Hellen Tonglet. Gedurende het weekend in Oisterwijk is zij de 'pedagogisch verantwoordelijke' (groepsleider) voor alle aanwezigen. „Door de economische crisis moesten we flink snoeien in onze activiteiten. Toen hebben we gekozen voor een kleinschaliger, regionale aanpak.” De doorstart kreeg een duwtje in de rug door sponsoring vanuit het C. J. Vaillantfonds, afkomstig van de Landelijke Vereniging van Crematoria. Ook zorgverzekeraar CZ droeg bij, evenals enkele andere, kleinere sponsoren. Het weekend in Oisterwijk heeft iets weg van een scoutingkamp. Maar dan een waar óók de ouders zich even helemaal mogen laten gaan. Koken hoeven ze niet zelf te doen, dat doet een keukenploeg met twee professionele koks. De ouders verblijven in een ander huisje dan de kinderen, die door een goed opgeleid team van vrijwilligers worden bezig gehouden. De vruchten van alle activiteiten, van schilderijen en kleiwerk tot zelfgemaakte kaarsen, mag iedereen mee naar huis nemen. Over een half jaar is de terugkomst, waar de deelnemers een herinneringsboek ontvangen. Henriette: „Je leert hier van de ervaring van anderen, die soms al verder zijn in hun verwerking.”